

det næste, bevirker denne lille Forandring i den paagældende lille Kreds straks, at der herind i Tinget kommer en anden Repræsentant, og ingen kan paa Forhaand sige, hvilken Indflydelse, dette vil faa paa Tingets Sammensætning overhovedet, thi der kan være mange Kredse, som paa den Maade skifter Repræsentant. Rent tilfældige Flytninger kan have samme Virkning. Lad os f. Eks. tænke paa de københavnske Kredse: blot det, at man flytter fra den ene Side Gaden over paa den anden, kan visse Steder bevirke Forandring i Tingets Sammensætning og altsaa ogsaa i det Antal Repræsentanter, en bestemt Anskuelse her har. Vil det ærede Medlem kunne vise nogen som helst Berettigelse i en Valgordning, der giver sig saadanne Udslag? Nej, det er saaledes, at en Mængde Vælgere — jeg nævnedes før et Par og fyrretyve Procent — akkurat lige saa godt kunde blive hjemme paa Valgdagen. Deres Valgret betyder intet. Man kunde godt give en eller anden Autoritet Lov til at stryge dem af Valglisten, for deres Afstemning har ikke Spor af Betydning med Hensyn til dette Tings Sammensætning. Naar man først er bekendt med Forholdene i Kredsene, opfordrer ganske naturligt det System, vi nu har, en hel Del Vælgere til at blive hjemme. Hvad skal de stemme for, naar Valgets Udfald i Forvejen er givet? Nej, et Valgsystem, som animerer Vælgerne til den stærkest mulige Deltagelse i Valgene, er langt at foretrække.

Naar det ærede Medlem hævdede, at man kunde ønske Forholdstalsvalg af andre Grunde end af Retfærdighedshensyn, er det ikke rigtigt. Men det har det ærede Medlem Ret i, at naar Forholdstalsvalgmaadens Indførelse er en Retfærdighedshandling, er der ikke nogen som helst Grund til at kræve Kompensation for at give den Tilslutning. Det er en Opfattelse, jeg har gjort gældende Gang paa Gang baade i og udenfor dette Ting, og det glæder mig at høre, at det ærede Medlem er af ganske samme Mening.

Det ærede Medlem talte om Indsats i det offentlige Liv osv., men alle Partier gør jo Indsats i det offentlige Liv og stræber at vinde Tilhængere for den Maade, hvorpaa de gør denne Indsats, det er altsaa kun smukke Talemaader, som intet har at sige. Men det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en meget stor Fejltagelse. Hans Hovedindvending mod Forholdstalsvalgmaaden synes egentlig at være den, at Partibestyrelserne faar for stor Magt. Nej, det behøver ikke at være Til-

fældet. Hvis det ærede Medlem vilde sætte sig ind i de Systemer, som har været fremme under Debatten, vil han hurtigt erfare, at han har taget fejl. Jeg er enig med det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer — navnlig indenfor Venstre — i dette, at det kan være meget skadeligt at give Partibestyrelsen for stor Magt, og derfor har jeg for mit Vedkommende — i øvrigt sammen med flere — bestræbt mig for at finde et System, som opfylder Retfærdighedskravet, uden at der imod dette System kan gøres den Indvending, at Partibestyrelserne faar saa stor Magt. I det sidste Forslag, jeg har haft den Ære at fremlægge i et Udvalg i sidste Samling, er al Indflydelse fra Partibestyrelserne i saa Henseende ganske fjernet. Det ligger derefter fuldstændig i Vælgernes Haand, hvem de vil opstille i de forskellige Kredse, og derigennem ogsaa, hvem der bliver valgt.

Tingets Karakter vil efter det ærede Medlems Mening blive forandret, hvis man gaar over fra det nuværende System til Forholdstalsvalgmaaden. Jeg vil dertil svare: Ja, det vil rimeligvis blive Tilfældet; men Tingets Karakter vil jo blive forandret paa en Maade, hvorved vi kommer bort fra Tilfældigheden, fra det rene Lotterispil, det rene Lykketræf, og naar til, at dette Ting virkelig i saa høj Grad, som det overhovedet er muligt, bliver et Spejlbillede af Folket. Derved vil ganske naturligt dette Tings Autoritet ogsaa vokse. Det ærede Medlem kan dog ikke have noget imod, at Folketinget paa den Maade bliver et Spejlbillede af Befolkningen, at Vælgerne bliver repræsenteret i Forhold til deres Styrke. Vil det ærede Medlem kunne nævne nogen som helst Grund til, at netop et enkelt Parti skulde have en stærkere Repræsentation, end der tilkommer det efter dets Tilslutning blandt Vælgerne, eller at enkelte andre Partier skulde være svagere repræsenterede? I forrige Samling havde Socialdemokraterne en Repræsentation i Folketinget af, saa vidt jeg husker, 22 — eller om Forladelse — det var 24 Medlemmer. Der tilkom dem efter Vælgerantallet, saa vidt jeg ved, 33, netop det Antal, de har i Øjeblikket. Kan det ærede Medlem anføre nogen som helst Grund til, at deres Antal skulde gaa tilbage fra 33 til 24? Det vil det ærede Medlem ikke være i Stand til.

For 4 Aar siden var Højre her i Salen repræsenteret af 21 Medlemmer ved et Stemmetal paa et Par og tredsindstyve Tusind. Ved næste Valg gav samme Stemmetal os 13 Repræsentanter. Ved